

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **Bc. M. R.**, zastoupeného Janem Vučkou, advokátem se sídlem Školská 694/32, Praha 1 proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.3.2014, č. j. 2014/248-421/1, o **vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání**

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce byl vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti.

[2] Žalobce podal u zdejšího soudu v zákonné lhůtě žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí z důvodu vad řízení – dvojí navzájem se vylučující rozhodnutí v téže věci, jestliže bylo vydáno rozhodnutí o zastavení řízení a druhé rozhodnutí o vyřazení z evidence, aniž se změnil skutkový stav. Existence těchto dvou rozhodnutí

se navzájem vylučuje. Vada v dokazování – nepoužitelný důkaz, neboť jediným důkazem je tzv. kontaktní list, který není použitelný jako důkaz. Vada v dokazování – chybná interpretace důkazů, chybně zjištěný skutkový stav s ohledem na obsah poznámek v kontaktním listu. Dále neproporcionalita, neboť úřad práce postavil svou argumentaci na tom, že ze zákona nedisponuje moderačním oprávněním, přičemž toto tvrzení není správné. Součástí ústavněprávních podmínek je i test proporcionality, a pokud úřad práce musí uložit sankci vyřazení z evidence, pak tato sankce je velmi tvrdá a může být až likvidační. V této souvislosti odkázal na Ústavní nálezy z 18.2.2010 sp. zn. I. ÚS 1849/08 a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17.8.2011 sp. zn. 1As 63/2011. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí s ohledem na ústavněprávní požadavky, neboť sankce byla neproporcionální a správní orgán mylně interpretoval zákon o zaměstnanosti doslovným ústavně konformním způsobem. Jako důkazy navrhl přiložené listiny, správní spis, výslechy referentky úřadu paní I. M., výslechy žalobce a výslechy své matky. Dne 3.2.2015 podal návrh na postup dle § 48 odst. 1 písm. a) s.ř.s. s odkazem na nálezy ústavního soudu ze dne 9.9.2014 sp. zn. Pl. ÚS 52/13, kdy došlo ke zrušení ustanovení § 140 odst. 4 písm. f) ZoZ.

II.

[3] Úřad práce České republiky – Krajská pobočka v Ostravě (dále jen „úřad práce“) rozhodnutím ze dne 6.11.2013 č.j. MPSV-UP/10504228/13/AJS-ZAM vyřadil žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání podle ust. § 5 písm. c) a § 30 odst. 1 písm. b) bod 2 a odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZZ) na základě skutečnosti, že ve lhůtě stanovené v § 27 odst. 2 zákona, tj. nejpozději do 8 kalendářních dnů, bez vážných důvodů neoznámil správnímu orgánu osobně nebo písemně důvody, pro které se nedostavil na krajskou pobočku ÚP ČR ve stanoveném termínu dne 9.9.2013. V odůvodnění uvedl, že byl poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání. Dne 9.9.2013 se ve stanoveném termínu nedostavil, do 8 kalendářních dnů bylo jeho povinností osobně nebo písemně oznámit důvody, když z oznamovací povinnosti byl prokazatelně seznámen 29.2.2012 při zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání. Teprve až 1.10.2013 doložil potvrzení MUDr. K. o pracovní neschopnost trvající od 8.9. do 17.9.2013.

[4] Žalovaný rozhodnutím ze dne 19.3.2014 podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný vypořádal s námitkami uvedenými v odvolání.

[5] Žalovaný ve svém rozsáhlém písemném vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitek uvedených v žalobě a navrhl žalobu zamítnout.

III.

[6] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 29.2.2012 žalobce podal žádost o zprostředkování zaměstnání a na č.l. 3 správního spisu je podpisem žalobce stvrzeno převzetí poučení o právech a povinnostech. Dle kontaktních listů uchazeče o zaměstnání zjištěno, že schůzka byla stanovena na 7.3.2012, 21.3.2012, 30.4.2012,

16.6.2012 atd. až 6.12.2012 s poznámkou, že se nedostavil. Dne 4.1.2013 zahájeno správní řízení, dne 21.3.2013 vyhověno odvolání. Pak následují schůzky 27.3.2013, 19.6.2013, s tím, že další schůzka je stanovena na 9.9.2013. Dne 10.9.2013 s poznámkou, že uchazeč se dostavil dnes s tím, že včera nemohl přijít, protože stěhoval v Brně maminku. Dne 10.9.2013 bylo oznámeno zahájení správního řízení z moci úřední ve věci vyřazení z evidence uchazeče o zaměstnání pro maření součinnosti z důvodu, že se ve stanoveném termínu 9.9.2013 bez vážného důvodu nedostavil s doručením žalobci dne 26.9.2013 bez možnosti zjištění, kdy správní orgán obdržel výměnný list vystavený praktickým lékařem MUDr. Z. K. z 10.9.2013 o léčbě žalobce z důvodu akutní bolesti LS páteře s kontrolou 17.9.2013. Usnesením bylo ze dne 3.10.2013 s doručením 21.10.2013 řízení zastaveno z důvodu, že účastník řízení dne 1.10.2013 doložil potvrzení MUDr. K. Dne 8.10.2013 správní orgán z moci úřední zahájil správní řízení (doručeno 21.10.2013 žalobci) ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu, že do 8 kalendářních dnů bez vážných důvodů neoznámil důvod, pro který se nedostavil ke sjednanému termínu 9.9.2013. V odůvodnění správní orgán uvedl jen řadu poučení podle správního řádu s odkazem na jednotlivá právní ustanovení správního řádu. Dne 24.10.2013 žalobce u správního orgánu se vyjádřil tak, že od 8.9.2013 měl bolesti zad, k tomu se připojila ještě chřipka, která trvala v termínu od 14.9. do 21.9.2013. Dne 17.9.2013 se dostavil k lékaři, který tam už nebyl a sestra mu sdělila, aby měl klidový režim. Z uvedeného důvodu se nemohl do 8 dnů dostavit ze zdravotních důvodů. Správní orgán I. stupně dne 6.11.2013 rozhodl o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. K odvolání ze dne 26.11.2013 bylo vydáno odvolacím orgánem napadené rozhodnutí.

IV.

[7] Podle ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) bod 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen ZoZ) *uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže uchazeč o zaměstnání bez vážných důvodů ve lhůtě stanovené v § 27 odst. 2 neoznámí krajské pobočce Úřadu práce osobně nebo písemně další skutečnosti které mají vliv na zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, nebo důvody, pro které se nedostavil na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu.*

[8] Podle ust. § 27 odst. 2 zákona o zaměstnanosti *skutečnosti rozhodné pro zařazení nebo vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání osvědčuje uchazeč o zaměstnání krajské pobočce úřadu práce; změny těchto skutečností je uchazeč o zaměstnání povinen osobně nebo písemně oznámit nejpozději do 8 kalendářních dnů. Ve stejné lhůtě je povinen osobně nebo písemně oznámit důvody, pro které se ve stanoveném termínu nedostavil na krajskou pobočku úřadu práce nebo na kontaktní místo veřejné správy stanovené krajskou pobočkou úřadu práce.*

[9] Podle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti *vážné důvody spočívají v*
1. *nezbytné osobní péči o dítě ve věku do 4 let,*
2. *nezbytné osobní péči o dlouhodobě těžce zdravotně postižené dítě ve věku do 18 let,*

3. nezbytné osobní péči o převážně nebo úplně bezmocnou fyzickou osobu nebo částečně bezmocnou fyzickou osobu starší 80 let, pokud s uchazečem o zaměstnání trvale žije a společně uhrazují náklady na své potřeby; tyto podmínky se nevyžadují, jde-li o osobu, která se pro účely důchodového pojištění považuje za osobu blízkou,

4. docházce dítěte do předškolního zařízení a povinné školní docházce dítěte,

5. místě výkonu nebo povaze zaměstnání druhého manžela nebo registrovaného partnera,

6. zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s úřadem práce při zprostředkování zaměstnání, nebo

7. jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, které uchazeč o zaměstnání doloží a prokáže.

V.

[10] Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[11] K námitce ohledně dvojího rozhodnutí v téže věci. Soud se neztotožnil s názorem žalobce, že žalovaný rozhodoval dvakrát o téže věci. Jako výchozí k posouzení důvodnosti této námitky je nutno zdůraznit, že s vedením v evidenci uchazečů o zaměstnání nejsou spojena jenom práva uchazečů, ale i řada povinností. Zařazení a vedení v evidenci uchazečů není pouze formální záležitostí, nýbrž představuje seriózní snahu fyzické osoby ve spolupráci s úřadem práce si najít zaměstnání. Proto součinnost žadatele o zaměstnání s úřadem je nutno chápat jako spolupráci uchazeče o zaměstnání s úřadem práce, ochotu k této spolupráci včetně dalších úkonů směřujících ke zprostředkování zaměstnání. Mezi základní povinnosti uchazeče o zaměstnání zákon o zaměstnání řadí povinnost se dostavovat ve stanovený termín na úřad práce i ve lhůtě 8 dnů oznámit důvod, pro který se ve stanoveném termínu nedostavil k úřadu (§ 27 odst. 2 ZoZ), přičemž spočívá-li tento důvod ve zdravotních důvodech, pak to prokázat lékařským potvrzením. V souzené věci žalobce se nedostavil k jednání ve stanoveném termínu 9.9.2013; dostavil se následující den 10.9.2013 s omluvou, že dne 9.9.2013 stěhoval matku. Správní úřad ještě dne 10.9.2013 zahájil řízení o vyřazení z evidence z důvodu, že se ve stanoveném termínu nedostavil k jednání z vážných důvodů. S ohledem na skutečnost, že žalobce dne 1.10.2013 předložil potvrzení lékaře vystaveného dne 10.9.2013 na výměnném listě o obsahu, že od 8.9.2013 je v léčbě, akutní bolesti LS páteře, klidový režim s kontrolou 17.8.2013, správní orgán zahájené řízení usnesením ze dne 3.10.2013 s odvoláním na předložené potvrzení lékaře zastavil. Dne 8.10.2013 správní orgán vydal nové oznámení o zahájení správního řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání s doručením dne 21.10.2013 tentokrát z důvodu, že vážný důvod nedostavení se k jednání v termínu 9.9.2013 nebylo uskutečněno v zákonné osmidenní lhůtě. Z uvedeného je jednoznačné, že předmětem uvedených řízení nebyl totožný skutek, když nejdříve se tak stalo z důvodu nedostavení se v daném termínu k jednání z vážných důvodů a podruhé z důvodu, že vážný důvod byl oznámen po zákonné lhůtě. Na podporu tohoto názoru je

nutno odkázat na ustanovení ZoZ, který rozlišuje sankci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu neoznámení ve lhůtě 8 dnů důvodu k nedostavení se na krajskou pobočku úřadu práce ve stanoveném termínu (§ 30 odst. 1 písm. b/ bod 2) od maření součinnosti spočívající v nedostavení se na krajskou pobočku úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů (§ 31 písm. c/ ve spojení s ust. § 5 písm. c/ ZoZ). Nelze proto správnímu orgánu vytknout, že rozlišil u žalobce porušení jeho povinností nedostavením se k jednání od nedodržení zákonné lhůty k oznámení vážných důvodů, které mu bránily se k jednání dostavit.

[12] K námitce ohledně kontaktního listu jako důkazního prostředku. Žalobce kontaktní list jako důkazní prostředek zpochybnil, neboť nemá náležitosti protokolu s absencí poučení o možnosti podat vůči němu námitky. Soud tuto argumentaci nepřijal. Dle ust. § 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, *v každé věci se zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.* Dle ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu *lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci, a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.* Systém zavedený úřadem práce při styku s žadatelem o zaměstnání, resp. uchazečem o zaměstnání, je vybudován na záznamech na kontaktním listu. Z kontaktního listu v dané věci je naprosto zjistitelné, že žalobce vždy při osobní návštěvě na úřadu práce v den, který byl vyznačen v předmětném kontaktním listu, byl seznámen s dalším termínem schůzky. Záznam z každého jednání obsahuje část, která se nazývá „dostavil se“, kde je uveden datum jednání, v další části jsou uváděny skutečnosti, jež byly předmětem projednání mezi uchazečem a úřadem práce, v první části tabulky pak byl uveden následný termín schůzky, a to označením dne a času konání. Pod tímto časovým údajem je vždy podpis žalobce a součástí zápisu je otisk jména úřední osoby včetně jejího podpisu. Pokud se jedná o zápis týkající se termínu 9.9.2013, pak dne 19.6.2013 bylo zapsáno „zvažuje dotaci na SVČ vyřizuje si podnikání“, dále uvedeno 9.9.2013 9,30 a podpis žalobce a podpis úřední osoby včetně otisku jména I. M. Poté následuje zápis z 10.9.2013 o obsahu „uchazeč se dostavil dnes s tím, že včera nemohl přijít, neboť stěhoval v Brně maminku“. Tento zápis je žalobcem podepsán. Ač se jedná o méně formální systém, soud neshledal tento postup orgánu v rozporu se správním řádem, přičemž odkazuje na ust. § 17 odst. 1 správního řádu, ve kterém je demonstrativně vyjmenovaný obsah správního spisu a mimo jiné obsahem jsou i záznamy. Z obsahu záznamů je tedy zcela prokazatelné, kdy se měl žalobce dostavit, zda se dostavil a co bylo projednáno, kdy je stanoven termín dalšího jednání, jméno jednajících úředních osob a podpis jak žalobcův tak úřední osoby. Soud dospěl k závěru, že tento zavedený systém mezi žalobcem a správním orgánem je zcela pro žalobce srozumitelný a není v rozporu se správním řádem (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 Ads 49/2013-20 ze dne 23. ledna 2014). Soud nepřisvědčil ani tvrzení, že žalobce byl poškozen, nebyl-li poučen o možnosti podat námitky proti obsahu zápisu. Žalobce je dospělá osoba s vysokoškolským vzděláním, a proto jen stěží lze uvěřit tvrzení, že obsah zápisu podepsal, i když s ním nesouhlasil,

neboť bylo zapsáno něco jiného, než úřední osobě sdělil. Navíc žalobce v žalobě neuvedl, jaké konkrétní právní ustanovení správní orgán porušil, jestliže žalobce nebyl výslovně poučen o možnosti vznášet námitky.

[13] K námitce ohledně chybné interpretace důkazů, chybně zjištěný skutkový stav. Žalobce zpochybnil správnost záznamu ze dne 10.9.2013, kdy dle nyní jeho tvrzení je zápis neúplný, když mělo být uvedeno, že matku stěhoval v neděli 8.9.2013 a dne 9.9.2013 se nedostavil ze zdravotních důvodů. Pro posouzení dané věci však není podstatné, zda žalobce stěhoval matku v pondělí 9.9.2013 či v neděli 8.9.2013. Žalobce byl vyřazen z evidence uchazečů z důvodu, že ve lhůtě 8 dnů neuvedl vážný důvod nedostavení se k domluvené návštěvě, konkrétně byly-li tímto vážným důvodem jeho zdravotní potíže, pak do 8 dnů byl povinen předložit lékařské potvrzení. Soud znovu opakuje, že žalobce se měl dostavit dne 9.9.2013, dostavil se až následující den 10.9.2013 s omluvou, že stěhoval matku a teprve dne 1.10.2013 předložil úřadu práce potvrzení vystavené lékařem ze dne 10.9.2013 o obsahu, že od 8.9.2013 v léčení akutní bolesti LS páteře atd. Co z toho vyplývá? I kdyby soud přisvědčil nyní žalobcem předkládané verzi, pak žalobce dne 10.9.2013 při návštěvě úřadu práce neměl s sebou potvrzení od lékaře nebo jej alespoň nepředložil. V ust. § 5 písm. c) bod 6. ZoZ za vážné důvody, které brání plnit povinnost součinnosti s úřadem práce, jsou i důvody spočívající ve zdravotních důvodech, avšak osvědčené lékařským posudkem. Za vážný důvod tedy nelze považovat pouhé sdělení žalobce, že má zdravotní potíže, nýbrž toto jeho tvrzení musí být doloženo lékařským nálezem, což žalobce v žalobě nezpochybnil, viz bod 55 žaloby. Žalobce však z nepochopitelného důvodu, a ani v žalobě toto nevysvětlil, lékařské potvrzení vystavené na výměnném listu dne 10.9.2013 předložil úřadu práce až dne 1.10.2013. Soud v této souvislosti nevyhověl návrhu žalobce ohledně slyšení navrhaných svědků, neboť je nezpochybnitelné, že žalobce potvrzení lékaře předložil až po zákonné osmidenní lhůtě a tato skutečnost nemůže být svědeckými výpověďmi nijak vyvrácena.

[14] K námitce neproporcionality. Zajištění pomoci státu uchazečům o zaměstnání je upraveno zákonem o zaměstnanosti, ve kterém zákonodárce mimo jiné na jedné straně zajišťuje pomoc uchazečům o zaměstnání formou poskytování příspěvku v nezaměstnanosti po určitou dobu a dále pomoci při hledání zaměstnání, ale na druhé straně uložil uchazečům o zaměstnání za poskytování pomoci plnění povinností a součinnost. Status uchazeče o zaměstnání však má v oblasti sociálních a hospodářských práv širší přesah než pouze hmotné zabezpečení v daném okamžiku či pomoc při opětovném začlenění na trhu práce, neboť tento status zajišťuje i státem hrazené zdravotní pojištění, započitatelnou dobu pojištění (náhradní dobu pojištění v určitém časovém úseku) v důchodovém pojištění atd. Jestliže samotné postavení uchazeče o zaměstnání přesahuje rozsah vztahu úřadu práce a uchazeče o zaměstnání, který je upraven zákonem o zaměstnanosti, pak dle názoru soudu, byl zákonodárce oprávněn sankcionovat porušení plnění povinností či spolupráce uchazeče o zaměstnání. Jedním ze základních povinností uchazeče o zaměstnání je plnění povinností stanovených úřadem práce ve stanovených termínech. Pokud uchazeč o zaměstnání nerespektuje a není schopen splnit ani základní povinnost, oznámit důležitý důvod spočívající v jeho zdravotním stavu osvědčeným lékařským potvrzením v zákonné osmidenní lhůtě, která je jedním ze základů smysluplné spolupráce mezi

správním orgánem a nezaměstnaným, pak nelze uložení sankce dle § 30 odst. 1 písm. b) bod 2 ZoZ správnímu orgánu vytýkat. Pokud se týká návrhu žalobce na předložení věci Ústavnímu soudu (postup dle § 48 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen (s.ř.s.) soud návrhu nevyhověl, neboť neshledal důvod a na tom nemění nic ani ústavní nález ve vztahu k ust. §140 odst. 4 písm. f) ZoZ. Správní soudy se opakovaně zabývaly nároky, porušováním povinností uchazečů o zaměstnání včetně sankcí za tato porušení spočívající ve vyřazení z evidence dle zákona o zaměstnanosti a postup správních soudů a jejich výklad ustanovení ve vztahu k postihům uchazečů o zaměstnání za porušení povinností Ústavní soud nezpochybnil (např. usnesení ze dne 20.11.2012 č.j. IV.ÚS 1516/12, ze dne 30.7.2013 č.j. I. ÚS 2608/11). Namítaný nový ústavní nález ze dne 9.9.2014 nesouvisí s předmětem tohoto řízení. Ústavní soud zpochybnil dodatečné stanovení dolní hranice výše pokuty za nelegální práci z důvodu, že nelze-li přihlídnout k majetkovým poměrům, mohou být diskriminační a ve svém důsledku i likvidační. V souzené věci se však jedná o plnění jedné ze základní povinnosti uchazeče o zaměstnání, tj. v zákonné lhůtě prokázat vážný důvod lékařským potvrzením. Žalobce sám v žalobě připustil, že pracovnice úřadu ho poučila dne 10.9. 2013, že musí předložit lékařské potvrzení. Žalobci takové potvrzení bylo lékařem také téhož dne vystaveno. Žalobce i při tvrzených bolestech byl schopen dne 10.9.2013 dojít na úřad práce, dojít k lékaři pro potvrzení a nebyl již schopen týž den potvrzení, ne-li osobně, tak alespoň poštou odeslat na úřad práce. Soud tak ani žalobní bod uvedený ve větě první tohoto odstavce nevyhodnotil jako důvodný.

[15] Soud vzhledem k výše uvedenému zamítl žalobu jako nedůvodnou dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. Soud v tomto řízení s odvoláním na ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) a § 65 odst. 1 s.ř.s. se zabýval jen otázkou zákonnosti napadeného rozhodnutí a zákonností správního procesu. Soud se souhlasem účastníků řízení rozhodl ve věci dle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání.

[16] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly, jak bylo zjištěno ze soudního spisu, proto bylo rozhodnuto tak, jak ve výroku II. uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19. května 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně